

[Ninn-Hansen.]

tyde en forbedring og en modernisering af loven om den frivillige oplysning. Det er en anerkendelse af dette, at den nuværende undervisningsminister genfremsatte lovforslaget sidste efterår.

Jeg mener endvidere, at det opnåede resultat viser, at der ikke er nogen vej for gennemførelse af en obligatorisk undervisning i ungdomsskolen; undervisningspligten må ophøre ved folkeskolens afslutning. Ved dette lovforslags første behandling havde vi her i tinget en indgående debat om det foreslåede obligatoriske skoleår for de 14—15-årige i ungdomsskoler. Det er med megen stor tilfredshed, jeg konstaterer, at de adværende ord, der dengang blev fremsat både i tinget og i pressen, har båret frugt, så at den højtærede minister har fjernet § 3. Denne lov bygger nu på frivilligheden, og hermed følger vi de bedste traditioner i det folkeoplysende arbejde.

Ved første behandling måtte jeg fra den højtærede minister høre nogle bebrejdede bemærkninger, fordi jeg forudsagde et langt og indgående udvalgsarbejde. Men de 25 udvalgs møder, de mange deputaioner, de forskellige øvrige forhandlinger, også med den højtærede minister, viser dog, at det meget indgående arbejde har været nødvendigt. Jeg er da også overbevist om, at den højtærede minister nu er taknemlig over, at udvalget har gjort dette indgående arbejde, og at det er resulteret i et bedre lovforslag end det, den højtærede undervisningsminister fremsatte. Det er en taknemlighed, der må være gensidig, idet ministeren hele tiden med velvilje har mødt de forslag, de ønsker, der er fremsat fra udvalgets side, i meget stor grad har taget hensyn til dem og har efterkommet dem ved at stille ændringsforslag.

Når de synspunkter, mit parti anførte ved den tidligere behandling, således er efterkommet i meget høj grad, hvilket fremgår af den enstemmige betænkning, ser jeg ingen grund til at gå i detaljer, men kan henvise til de bemærkninger, der er blevet

fremSAT af de to ærede foregående talere. Jeg skal kun omtale enkelte hovedspørgsmål, der har været i forgrunden ved behandlingen tidligere her i salen og i udvalget.

Der er sket den meget afgørende ændring, at kommunalbestyrelserne har fået tillagt de fulde beføjelser vedrørende udgifterne til undervisnings- og fritidsforanstaltninger. Hermed er opfyldt de ønsker, der er fremsat fra købstadkommunalforeningen og fra sognerådsforeningerne. Det ville heller ikke være rimeligt, hvis det var anderledes. De, der har ansvaret for kommunernes økonomi og er valgt til det, må også være bestemmende med hensyn til, hvilke udgifter der skal afholdes.

Ungdomsnævnenes beføjelser er hermed blevet indskrænket, og antallet af medlemmer i disse nævn er samtidig blevet gjort mindre. Jeg betragter også dette som en forbedring. Kommunalbestyrelserne får en vis valgfrihed med hensyn til antallet af medlemmer og bestemmer, hvilke organisationer der skal repræsenteres, og hvilke medlemmer der skal vælges. Jeg håber i denne forbindelse, at der vil blive taget vidtgående hensyn til oplysningsforbundene, således at disse bliver repræsenteret ved flere medlemmer i de enkelte nævn. Man har fundet det naturligt at lade specielle udvalg beskæftige sig med fritidsforanstaltningerne, men der er intet fastsat om, at specielle organisationer skal have repræsentanter placeret i disse udvalg. Det er mit håb, at den nedskæring, der er sket af nævnenes medlemstal, vil forøge deres effektivitet. Vi kan jo her i landet glæde os over, at mange dygtige mennesker på idrættens, på ungdommens og på oplysningsarbejdets område er parat til at yde en stor indsats. Man vil forhåbentlig i kommunerne søge at knytte disse personer til dette arbejde. Det er efter min mening vigtigere at få de rigtige folk i disse nævn end at få et stort antal medlemmer i nævne.

Jeg har tiltro til at kommunalbestyrel-